

РИМ и АНТИОХ

А в онези дни излезе заповед от Цезаря Август
да се извърши преброяване по цялата земя.

Лука 2:1

Събота
26 август

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ: НЕЗАБАВНО УНИЩОЖЕНИЕ

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС
Ис. 55:11; Римл. 13:11

И това вършете, като знаете времето, че часът е вече настнал да се събудите от сън; защото спасението е по-близо до нас сега, отколкото когато повярвахме. (Римл. 13:11)

“Можехте да чуете жени да ридаят, деца да плачат, мъже да викат. Имаше някои, толкова уплашени от смъртта, че се молеха да ги постигне по-скоро” - така Плиний Млади описва последните моменти от унищожението на град Помпей и повече от 2000 негови жители след изригване на вулкана Везувий през 79 г.сл.Хр.

На обратната страна на земното кълбо, на френския остров Мартиника, се намира друг голям вулкан - Мон Пеле. През 1902 Мон Пеле дава много сигнали за неизбежна опасност - наблюдавани са няколко по-малки изригвания за няколко седмици. Жителите на близкия град Сен Пиер виждат знаците на Мон Пеле и въпреки това не са взети никакви мерки. Вместо това правителството решава да успокои общественото мнение в град Сен Пиер, главно поради нежелание да отложи заплануваните избори. Гражданите така и не са убедени, че е надвиснала голяма опасност и че Мон Пеле е вулкан с огромна унищожителна мощ. Не са планирани никакви евакуации за града и политиките окуражават хората да отидат да гласуват на 8 май. Като резултат 28 000 от жителите на Сен Пиер остават в града. Идва денят на изборите, 8 май: Мон Пеле изригва; за по-малко от 5 минути

Гражданите така и не бяха убедени, че е надвиснала голяма беда.

това предизвиква смъртта на всички в града. Горещи скали и токсични газове преминават със скорост от 100 мили в час през Сен Пиер и околностите му.

Подобно на жителите на Сен Пиер и на нас са дадени

предупреждения. Те се появяват в Писанията и касаят предстоящото изпълнение на всички пророчества за второто идване на Христос. Днес ние откриваме себе си в това време на забавяне, в което гражданите на Сен Пиер и Помпей бяха - и в което можеха да размишляват върху възможността от предстоящо унищожение. Жителите на Сен Пиер и на Помпей почти със сигурност са окаявали решението си да останат в градовете си. По подобен начин и ние сме били поучавани, че всичко, което Бог е споделил с нас в пророчествата, скоро ще се изпълни. Нека посветим тази седмица за задълбочаване на разбирането си за настоящото служене на Христос в наша полза в съда преди Пришествието, за да имаме силата и надеждата да вземем правилните решения в тези последни дни.

“И това вършете, като знаете времето, че часът е вече настнал да се събудите от сън; защото спасението е по-близо до нас сега, отколкото когато повярвахме.” (Римл. 13:11)

БОГ СЕ УСТАНОВЯВА

ЧЕРНО НА БЯЛО

Изх. 29:45,46

Това се случи изненадващо по време на срещата на групата на майките на деца в предучилищна възраст (МДПВ). Без някаква очевидна причина темата се измести. Вместо да дискутират последното ядене, спане или въпроси, свързани с дисциплината, тези млади майки започнаха да обсъждат въпроси от дълбоко теологично значение: “Светилището все пак библийска доктрина ли е? А какво да кажем за 1844-та и съда?” Изглеждаше, че това е извън компетентността на МДПВ групата, но може би реално не беше така. Един ден тяхните малки деца щяха да им зададат същия въпрос? Как щяха да им отговорят? А как вие бихте отговорили?

В Изход 25:8; 19:45,46 Бог открива, че Неговият главен мотив за построяването на скинията е бил копнежът Му да обитава сред Своя народ. Както домът е огледало на хората, които живеят в него и на техните занимания, така и Бог чрез светилището и неговите служби желае да разкрие точно Кои е и какво прави. Помислете как Божието сърце е било сломено в Езекиил 43:8,9. Неговият народ е бил издигнал в храма стени между себе си и Него, което очевидно не е било според Неговия план. Бог им напомня, че ако отмахнат греховете си, това ще Му позволи да обитава с тях завинаги.

**Чрез светилището и
неговите служби
Бог желае да разкрие
точно Кои е.**

Бог изрично казва на Мойсей да следва модела, който му е даден (Изх. 25:9,40; 26:30). Тази еврейска дума, *tabnith*, може да означава също “план, копие, форма, подобие, образ или модел”. В Евр. 8:5 ни се обяснява, че земната скиния е била копие на небесната реалност. Затова службите в светилището изясняват Божието право да изисква премахването на бариерата на греха в небесното светилище.

И така, битката за Божието обиталище се провежда днес. Къде ще Му бъде позволено да обитава завинаги? Бог просто не може да съдържа Своя ентузиазъм, затова избързва и разкрива изхода от тази грозна борба на всички тези, които искат да го узнаят. “И чух силен глас от престола, който казваше: Ето, скинията на Бога е с човеците; Той ще обитава с тях; те ще бъдат Негови люде; и сам Бог, техен Бог, ще бъде с тях.” (Откр. 21:3)

Как мислите?

1. Как Евр. 9:22 демонстрира Божията любов и прощение?
2. Прочетете Евр. 13:20,21. Възможно ли е да бъдем направени съвършени по друг начин?

Понеделник
28 август

ХРИСТОС НАША ПРАВДА

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Ис. 55:11; Мат. 13:10-13; Лука 2:1; 21:20,21;
Йоан 11:48; 16:12; 2Петр. 1:19

Подобно на ранното разбиране на Мартин Лутер относно оправданието чрез вяра само чрез Христос, вестта за Второто пришествие на Христос, която дойде до християнството в средата на 19 век, беше голямо пробуждане по целия свят. 1 В следствие на това тези, които повярваха, че Христос ще дойде през 1844 година, получаха разбиране за съда преди Пришествието, което е логична необходимост, ако човек повярва в двете възкресения, както са описани в Откровение (20:5,6). Но възможно ли е да бъде необходимо други светове да свидетелстват за нашето ужасно греховно състояние? (Йов 1).

Без съмнение, точно както ние ще изследваме записите по време на милениума, за да разберем Божия съд, другите светове имат нужда да

знаят, че е безопасно да ни освободят от карантината. Чрез работата на Исус нашите имена биват очистени. Съдът преди Пришествието удовлетворява тези две изисквания.

Как библейският текст за тази седмица ни помага да затвърдим разбирането си за тези (и някои други) ключови библейски учения? Всяко основно учение на Библията

**Другите светове
имат нужда да знаят,
че е безопасно да
ни освободят от
карантината.**

би трябвало, ако е правилно разбрано, да ни покаже чудната спасяваща благодат на нашия Господ. Какво ни казват тези стихове относно Бога? Трябва да погледнем в Библията, за да разберем какво Бог иска да знаем. Ключовите текстове за тази седмица, като всички вести в Библията, ни насочват към Христос, нашата правда. 2

В Исая 55:11 Бог казва, че Неговото Слово има силата да изпълни това, което обещава. Това се различава съществено от човешките думи, които не съдържат в себе си силата да реализират това, което казват. 3 Бог казва - и това е толкова много различно от нашите думи. Когато Той казва, че нещо ще се случи, то се случва.

Погледнете в Творението: Той рече и стана. Погледнете в Мат. 8:8; Йоан 4:50. Може въпросът да е просто Бог да каже нещо или може би Неговото изговорено слово разкрива волята Му (виж Марко 1:40,41). Но не може да се отрече, че има сила, която изпълнява това, което Бог желае.

Божие Слово е достойно за доверие, дори ако не схващаме как е възможно изпълнението му. Можем да видим това в историята. Бог каза, че Христос ще се роди във Витлеем (Мих. 5:2). Нито Йосиф, нито Мария,

нито някой друг знаеше, че това ще се случи, но то стана; и не защото Йосиф и Мария го бяха планирали (Лука 2:1). Това, което главните свещеници и фарисеите предсказаха (Йоан 11:49-52), се случи, въпреки че те не искаха да го допуснат. Бог ще използва хора, независимо дали те виждат това, или не, за да изпълнят Неговата цел.

Но Бог не желае ние да забравяме Неговите дела. Той иска да разбираме това, което става и да знаем какво да правим (Лука 21:20,21). Припомнете си, че Христос ни нарича приятели, защото че ни доверява какво прави (Йоан 15:15). Еврейските водачи избраха да не видят Неговата истина. В Матей 13:10-13 Исус обяснява, че е говорил в притчи, защото някои са отворили умовете си да разбират тайните на небето, а други не са. Въпреки че са видели и чули, те реално не виждат и не чуват, и не разбират. Имало е вест и те не са били способни да я "уловят", защото не са пожелали да отворят умовете си за нея и да изоставят своите предразсъдъци. Има още неща, на които Бог желае да ни научи (Йоан 16:12); но ако умът ни не е отворен и волята податлива, ще го пропуснем. Предаването на волята ни на Бога е ключът към разбирането на Неговите тайни и провидение⁴. Вземете Словото Му, отворете ума си за Неговите възможности, предайте Му своите предварително формирани представи и пожелайте да научите повече за Неговата истина - и Той ще ви води.

Божията Слово има сила и е достойно за доверие - и Бог желае ние да разбираме това, което Той прави; но чрез своя избор ние се ограничаваме. Петър настоява да изберем да повярваме (2Петр. 1:19), така че, както светлината свети в тъмно място, да разберем и ясно да видим Божията работа, докато изгрее зората и утринната звезда изгрее в сърцата ни, т.е. Христос пребъдва с нас - в цялата Си сила и слава. Това е Христос, нашата Правда.

Как мислите?

1. Бог има цел зад това, което прави. Каква е тя? (Марко 2:17; Лука 19:10).
 2. В светлината на Божията сила и Неговата цел, какво ви говорят 1Йоан 1:9 Евр. 4:16?
 3. Предаването на волята ни е ключът.⁵ Какво означава това, казано с ежедневи гуми? (Виж Пътят към Христа)
 4. Какво очаква Исус след Своята смърт, възкресение и работа в небето?
 5. Светилището в небето буквално място ли е, или просто нещо духовно?
 6. Може ли, който проповядва "съда", да бъде смятан за паникьор?
- Обяснете защо - или защо не.

1 Е.Г.В., "Великата борба"

2 Артър Г.Даниелс, "Христос наша правда"

3 А.Т.Джоунс, Е.Дж.Вагонер, "Уроци по вяра"

4 Е.Г.В., "Свидетелства към църквата", т. 4

5 Е.Г.В., "Пътят към Христа"

“НЕЗАВЪРШЕНАТА” РАБОТА

СВИДЕТЕЛСТВО

Евр. 9:24

Когато Исус умря на Голгота, Той извика “Свърши се” и завесата на земното светилище се разкъса на две - от горната към долната част. Това беше доказателство, че службите в земното светилище бяха приключени завинаги, и че Бог не би стоял повече в земен храм, за да приема телесни жертви. Там се проля кръвта на Исус, с която Той щеше да влезе в небесното светилище. Ако първосвещениците в земното светилище влизаха в Пресвятото място един път в годината, за да очистят светилището, нашият Спасител Исус Христос влезе в Пресвятото място в небето веднъж, през 1844 година, в края на 2300 денонощия от Даниил 8, за да направи последното милостивение за всички, които биха се възползвали от Неговото ходатайство.

“О, нека напълно живеем за Господа и да показваме чрез добре подреден живот и божествени разговори, че сме били с Исус и че сме Негови кротки и смирени последователи. Ние трябва да работим, докато е ден, защото когато тъмната нощ на тревоги и грижи дойде, ще бъде твърде късно да работим за Бога. Исус е в Святия Си храм и ще приеме сега жертвите ни, молитвите ни и изповедта ни за грешки и грехове, и ще прости всички прегрешения на Израил, и ще

**Трябва да очистим
себе си от всяка
нечистота.**

за да могат те да бъдат изтрпирени, преди Той да напусне светилището. Когато Исус напусне светилището, онези, които са святи и праведни, ще продължат да бъдат святи и праведни; защото всички техни грехове ще бъдат изличени и те ще бъдат

запечатани с печата на живия Бог. Но тези, които не са праведни и са нечисти, ще продължат да бъдат неправедни и нечисти; защото тогава няма да има Свещеник в светилището да принася техните жертви, тяхната изповед и техните молитви пред трона на Отец. Затова всичко, което се прави за спасяването на души от идващия гняв, трябва да бъде извършено преди Исус да напусне пресвятото място на небесното светилище.” 1

“Сатана постоянно ни отклонява от верността и съсредоточаването във важното дело на подготовка за великото събитие, което ще изпита душата на всеки човек. Делото в небесното светилище продължава. Исус очиства светилището. Работата на земята съответства на работата в небето. Небесните ангели работят постоянно, за да привлекат човека, да погледне на Исус, да размишлява върху Исус, за да може, виждайки съвършенството на Христос, да бъде поразен от несвършенствата на собствения си характер. Христос заяви за обещания Утешител, че “Той ще свидетелства за Мен”. Това е акцентът на вестта за това време.” 2

В този момент Христос е в небесното светилище, където извършва милостивение за нас, като очиства светилището от греховете на хората. Ние трябва да очистим себе си от всяка нечистота. Вярвайте, че Той ще приеме вашата изповед и ще издигне ръцете Си пред нашия небесен Отец - ръце, които са били удряни и ранени заради нас - и Той ще извърши милостивение за всички, които дойдат с изповед.

1 "Ранни писания"; 2 "Поглед нагоре"

КАЖИ ГО, КАКТО Е

ИМА КАК
Евр. 4:12

Никога не съм виждал нещо подобно. Това някакво голямо спортно събитие или беше? Хиляди хора, които стояха под открито небе, надвивайки умората, горещината, глада и, предполагам, кражбите. А какво да кажем за милионите наблюдатели по света? Беше ли необходима тази суетня? Тълпата очакваше да види финала на шампионата. Колкото и да презирам този тип публичност, аз също нетърпеливо очаквах обявяването на новия понтифекс - папа Бенедикт XV. Изглеждаше ми, сякаш това беше буквално изпълнение на пророчеството: "И видях една от главите му като че ли смъртно ранена; но смъртоносната му рана оздравя; и цялата земя удивена отиде след звяра и се поклони на змея, защото даде властта си на звяра" (Откр. 13:3). Мислех си: "Кой е като моя звяр и кой може да воюва против него?" (ст. 4). Милиони считат този човек за връзката между небето и земята.

Новият "свят отец", име, запазено само за Бога (виж Йоан 17:11), излиза от това "святий" отделение и се появява с издигнати ръце пред света - като новоназначен "наместник на Христос" - мост между небето и земята. Питал съм се дали така ще изглежда

представянето на истинския Първосвещеник, издигащ ръцете Си, когато бъде произнесена последната присъда. Един ден Исус ще дойде над този свят, придружен от ангели. Но за разлика от масите, които чакаха папа Бенедикт XV, малцина ще очакват Неговото завръщане. Ние сме в последните години на изследователния съд. Но като тълпата във Ватикана, която съборка цвета на дима, мнозина не тълкуват правилно знаменията на времето. Колко далече сме от последната присъда? Колко знаем за събитията, които стават около нас? Католическият и протестантският свят седят на тръни и очакват, който ще прогласи избора на новия понтифекс. Какви знамения, като адвентисти, търсим ние? Наистина ли сме готови да обявим заключителното гело на Исус в светилището?

Авторът на Посланието към евреите показва, че земното светилище е образ на истинското (9:11). Така че явно истинският понтифекс е Божият Син. Как споделяме тази вяра с невярващите в това съвременно общество? Ето някои предложения:

1. Молете Бога за мъдрост (Яков 1:5).
2. Когато стане въпрос за съда, напомняйте на хората, че в повечето общества незнанието на закона не е извинение. Кажете им, че е необходимо да изучават Божието Слово (Йоан 5:39).
3. Не се "промъквайте тихичко". Предупредете ги, че деня на съда е истина. Кажете го както си е - но с любов. Помнете, че Божието Слово е по-остро от всеки меч. Това е необходимо, за да събуди чувство за неотложна необходимост (Евр. 9:27).
4. Кажете им, че небесното служене на Христос е било пророкувано дълго преди да започне (виж Псалм 110:4).
5. Не забравяйте да им напомните, че Божията удивителна благодат е винаги на разположение във време на нужда (Евр. 4:16).

**Един ден Исус ще
дойде на този свят,
придружен от ангели.**

ГЛЕДНА ТОЧКА

Евр. 7:25

Съдът има лоша репутация. Когато чуете някой да говори за съда, тонът му най-често говори за мрачна съдбовност. От всичко, което бях чувал за съда като дете, си бях създад представа за Бог, Който седи зад голяма работна маса с намръщено лице, клапти пръст на хората и раздава наказания. Докато не пораснах и не станах способен да изучавам пророчествата относно съда преди Пришествието, не можех да осъзная пълната истина относно съда. Да, съдът е време, когато се определят наказания, но е също и време, когато се дава прошка.

В Деня на умилостивението първосвещеникът влизаше в Пресвятото място и поръсваше кръвта на жертвата за грях върху умилостивилището, за да направи умилостивение за греховете на народа. След като умилостивението биваше направено, народът на Израел застава без грях пред Бога. Ние живеем в символичния Ден на умилостивението. Нашият

Съдът е нещо добро и няма причина да се страхуваме от него, докато сме в Христос.

Първосвещеник, Исус, е в Пресвятото място и представя кръвта Си пред Отец като умилостивение за греховете ни. Ако се покаем и изповягаме греховете си, когато името ни бъде извикано в съда ще бъдем покрити с кръвта на Исус и ще ни бъде простено.

“Всички, които истински са се покаяли от греха и чрез вяра са приели кръвта на Христос като тяхна умилостивителна жертва, са получили прощение срещу имената си в небесните книги; тъй като те са станали участници в правдата на Христос и характерите им са намерени в хармония със закона на Бога, техните грехове ще бъдат изличени и те ще бъдат признати за достойни за вечен живот. Господ заявява чрез пророк Исаия: “Аз, Аз съм, Който изтривам твоите престъпления заради Себе Си и няма да помня греховете ти.”¹

Съдът е нещо добро и няма причина да се страхуваме от него, докато сме в Христос. Ако се страхуваме от съда, ще служим на Бога от страх. Ако служим на Бога от страх, живеенето според волята Му ще бъде товар за нас. Ако сме натоварени от волята Му, ще спрем да Му служим. Ако спрем да Му служим, ще бъдем осъдени. Време е да спрем да се страхуваме от съда, а вместо това да го видим като единствената възможност за Христос да завърши Своето дело. Приветствайте съда, дайте му нова репутация.

Как мислите?

1. Защо съдът има “лоша” репутация?
2. Как ще обясните съда на не-адвентист?

1 Е.Г.В., "Великата борба"

БОГ СИ ИДВА У ДОМА

ИЗСЛЕДВАНЕ

Изх. 29:45,46; Откр. 21:1-4

С две гуми

Времето е кратко. Нека бъдем готови и да бдим, защото Бог има голямо желание да живее с нас завинаги и желае да Го познаваме истински. Библията казва, че Той желае също така ние да разбираме неговото дело днес. Като знаем, че в небето се провежда съд, ние би трябвало не само да изповядаме греховете си и да бъдем очистени от неправдата, но и да позволим спешността на тази вест да ни направи нейни смели вестители. И когато споделяме вестта, би трябвало да не пропускаме да изтъкваме, че съдът не е само време, в което се определя наказанието, но също и време, когато се дава прошка.

А защо не?

- Раздайте листчета с по един въпрос за проучване на всички младежи до средна възраст от вашата църква. Въпросът: “Не знам деня и часа, но мисля, че е твърде вероятно Исус да се върне до края на (заградете) 1 - 2 - 3 - 5 - 10 - 50 + години”. Когато получите отговорите, оформете ги като диаграма и добавете заключенията си в няколко реда.

- Нарисувайте план на любимата си къща от детинството (вашето семейно “светилище”). Оцветете най-щастливите области с червено, емоционално “студените” в синьо и всички области, изпълнени със страх, в жълто.

- Като използвате любимия си стил музика (и дори мотив, който харесвате) напишете песен, основана на Откровение 21:1-4. Нека Бог “да пее” от първо лице, като описва щастието Си, когато накрая ще може да живее сред Своите обични деца. Стойте колкото се може по-близо до съдържанието и последователността на текста.

- Напишете 3-5 минутна театрална постановка, в която да участват петима души: трима да изразят евреите след изхода, един - Мойсей и един - Бог. Мойсей описва светилището на хората, като споделя вестта, че Бог желае да живее сред тях. Хората отговарят със съмнение, страх и дори антипатия. Бог (незабелязан от Мойсей и другите хора) изразява Своите емоции. Попитайте пастора дали можете да включите тази пиеска към хвалението някоя събота сутрин.

- Пригответе отговор на следния сценарий: не-християнка, ваша съседка, преживява силен инфаркт и лежи близо до смъртта в спешното отделение на болницата. Вие я посещавате и тя въздъхва: “Знам, че вярвам в Бога и че Той ще ни съди, когато умрем. Страхувам се”. Преди вие да отговорите, тя заспива. Отвън във фойето намирате парче вестник и ѝ написвате отговор, който да прочете, когато се събуди. Какво ще ѝ кажете?

- Проведете в групата дискусия. Попитайте кой най-скоро е посетил семейна среща. Помолете ги да оценят срещата от 1 до 10. Попитайте: “Каква част от срещата ви накара да се чувствате най-щастлив? Защо? Ако бъдете натоварен да отговаряте за следващата среща, какво бихте направили по-различно?”

Полезни връзки

Карън Майнс, Богът Ловец: чудното преследване и чудото да бъдеш намерен

Елизабет Шерил, Целият път към небето: изненадващо пътешествие на вярата